СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLII. Ч. 299. Джерзи Сіти, Н. Дж., субота, 22 грудня, 1934. VOL. XLII. No. 299. Jersey City, N. J., Saturday, December 22, 1934. THREE CENTS.

УРЯД НЕВДОВОЛЕНИЙ З ПРОГРАМИ БИЗНЕСУ

ВАШИНГТОН. — Урядники ріжних федеральних департаментів і бюр висказуються дуже критично про пляни відбудови краю, що їх виробили збори провідників бизнесу в Гвайт Солфор Спринґз (Вест Верджінія) та предложили президентови Рузвелтови.

Президент ці проєкти приняв та обіцяв розслідити їх, як вони на це заслугують, але з делеґацією бизнесменів ніякої конференції не відбував.

Урядовці спеціяльно невдоволені з пропозиції бизнесменів, щоб уряд лишив усю допомогову акцію на бизнес. Гопкинс, голова уряду відбудови краю, сказав про цей плян з дотинком: „Як бизнесмени такі певні свого пляну, хай вони завинуть його в різдвяний пакунок та пішлють безробітним".

Проти бизнесових плянів заявляються теж сенатори.

Тимчасом у Гвайт Солфор Спринґз бизнесмени далі викінчували свої пляни.

ЮНІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ УНОРМУВАННЯ ПРОМИСЛУ МЯГКОГО ВУГЛЯ.

ВАШИНҐТОН. — Уряд юнії „Юнайтид Майн Воркерс оф Америка" домагається від уряду виступити проти власників копалень мягкого вугля, котрі не придержуються встановлених урядом цін.

Юнія каже, що нарушення урядової постанови про ціни мягкого вугля в промислі загальні та що, на її думку, це грозить робітникам обниження заробітної заплати. Уряд юнії звертає урядови увагу, що як уряд не візьметься до застановлення безпощадної конкуренції, то юнія буде примушена почати в цій справі якусь акцію для охорони прав робітників.

ФОРД ОСУДЖУЄ ВІЙНУ.

ДІТРОЙТ (Мишиґен). — Генрі Форд, відомий автомобільний фабрикант, пише в своїм різдвянім поздоровленню, пощенім в офіціяльнім журналі Едисонового Інституту, що він переконався, що війна це бизнес, який має на ціли добувати зиски.

Про це він, мовляв, переконався, коли вислав був до Европи свій „корабель мира" в 1915 році.

ПІСЛЯ ЗАВОРУШЕНЬ У ШЕЛБІСВИЛІ.

ШЕЛБІСВИЛ (Тенесі). — Число жертв масових заворушень на тлі намаганого лінчу Мурина дійшло до 3 осіб.

Тверезіші круги вважають заворушення нездоровим явищем та організують приватний комітет, що має стерегти, щоб такі сцени не повторялись.

ЯБЛОКО ЯК ЛІКУВАЛЬНИЙ ЗАСІБ.

ВЕНАЧІ (Вашингтон). — Д-р Л. Е. Битнер подає до відома, що йому вдалося лікувати дітей, хорих на червінку й подібні недуги, яблоками. Він лікував немовлята дозрілими мягкими яблоками два дні, не даючи їм ніякої іншої поживи. Він каже, що своє лікарське відкриття потвердив своїми досвідами в 2,000 випадків.

ОБЕЗВЛАДНЕНИЙ КОРАБЕЛЬ ПОКОНУЄ БУРЮ.

НЮ ЙОРК. — У той самий час, як увага майже всіх кораблів на Атлянтійськім океані була звернена на ратування норвезького корабля „Сісто", на збуренім океані просив ратунку від затоплення американський вуглевий корабель „Северенс". Велика буря зіпсула йому керму, коли корабель був коло 19 миль на південний захід від Огняного острова. Цілий день корабель з 41 людьми залоги був зданий на ласку й неласку океану. Завдяки невпинним зусиллям відважної залоги вдалося нарешті керму направити й корабель поплив до порту власними силами.

Подібні пригоди з бурею, що вимагали допомоги інших кораблів, мали рибацький корабель „Виджей", котрому буря зломила повітряну помпу і зіпсула машину, та вантажний корабель „Онтаріо", у котрім загорівся ладунок товарів.

ОБЕРЕЖНІ ЗІ СВІЧКАМИ.

НЮ ЙОРК. — Пожарний департамент міста видав з нагоди Різдва публичну осторогу перед небезпекою вогню через уживання свічок до прикрашування ялинок. Департамент радить уживати замісць свічок електричних лямпок.

ДВІ СЕРНИ НА ОДИН СТРІЛ.

КОНКОРД (Норт Каролайна). — Д-р Гюберт Б. Сеп, місцевий дентист, убив на полюванню одною кулею дві серни. Куля пробила шию серни, до котрої він прицілився, та вдарила ще в голову іншу малу серну, котрої мисливий зовсім не бачив.

ПРОТЕСТУЙМО МАСОВО ПРОТИ МАСОВИХ РОЗСТРІЛІВ НА УКРАЇНІ.

ВИСИЛАЙМО НЕГАЙНО ПИСЕМНІ ПРОТЕСТИ ДО ПРЕЗИДЕНТА ДЕРЖАВИ І ДОМАГАЙМОСЯ ЗІРВАННЯ ДИПЛЬОМАТИЧНИХ ЗНОСИН З СОВЄТАМИ, ЯКЩО ТАМ ДАЛІ ДЕРЖАТИМУТЬСЯ СИСТЕМИ МАСОВИХ РОЗСТРІЛІВ І ВІДМОВИ ПРАВА ОБВИНУВАЧЕНОГО НА ОБОРОНУ ПЕРЕД СУДОМ.

ЗВЕРТАЙМОСЯ ВІД ІМЕНИ НАШИХ ПОЛІТИЧНИХ ГОРОЖАНСЬКИХ КЛЮБІВ І ІНШИХ ОРҐАНІЗАЦІЙ ДО КОНҐРЕСМЕНІВ І СЕНАТОРІВ З РЕЗОЛЮЦІЯМИ, ЩО ВИМАГАЮТЬ ВІД НИХ, ЩОБ ВОНИ НЕГАЙНО ПОРУШИЛИ В КОНҐРЕСІ, ЯК ТІЛЬКИ ВІН ЗІЙДЕТЬСЯ НА НАРАДИ В СІЧНІ, СПРАВУ ТЕРОРУ І МАСОВИХ РОЗСТРІЛІВ В СССР, А ЗОКРЕМА НА УКРАЇНІ.

ВЕЛИКІ ЗЛОВЖИВАННЯ В СКАРБОВОМУ УРЯДІ.

Судове слідство в справі грошевих зловживань на терені 22-го скарбового уряду у Варшаві викрило, що два урядовці, начальник екзекуції Лукасевич і секвестратор Боровський, у порозумінні з урядовцем Завішою вкрали 170,000 зл. на шкоду державного скарбу. Гроші пропутали на гулятику, в карти та гру на кінських перегонах. Всі три признались до вини.

НЕВІЛЬНИЦТВО В СССР.

Подібно, як колись, тисячі років тому, єгипетські фараони вживали до будови пірамід сотки тисяч невільників, роблять це й сьогодні в „найпоступовішій країні світу", СССР червоні фараони. І так у рр. 1932—1933 ГПУ збудувало, використовуючи виключно працю політичних засланців, балтійсько-біломорський канал, що лучить озеро Онеґа з Білим морем. Його довжина 221 кільометрів і коштував він 95 міліонів рублів.

Один німецький журналіст пише з того приводу таке: „Кожного здивує така мала сума капіталу, вложеного в будову каналу. Це стане ясним аж тоді, коли зважимо, що враховано сюди тільки кошти будівельних матеріялів. Отже в поданій сумі нема ні однієї копійки грошей на заробітню плату для тих, що працювали над будовою каналу... Вже по закінченні будови стало відомим, що за добре виконання роботи 75 тисяч засланців помилувано або зменшено їм кару. Одначе треба припускати, що при будові каналу працювали вдесятеро більше робітників".

ЩЕ ОДНО ВБИВСТВО ПІДЧАС ВЕСІЛЛЯ.

В селі Бушковичах, горохівського пов., підчас весілля в хаті селянина Якима Бубринюка між учасниками весілля, Іваном Підгайним з Володимирщини і Карпом Шноцюком з сусіднього села, повстала бійка. В одному моменті Підгайний витягнув з кишені ніж і вдарив ним Шноцюка в горло, від чого той згинув на місці. Над убивником хотіли вчинити самосуд і лише поліція, яка в час прибула, вирвала його з рук юрби. — Ось що робить горівка й темнота!

БОРОТЬБА З НАЦІОНАЛІЗМОМ В... АРХІТЕКТУРІ.

Спілка совєтських архітектів готує низку архітектурних виставів, що мають відбутися в Києві, Харкові, Сталіні, Одесі, Винниці й інших містах. Як подають „Вісті ВУЦВК", на виставах покажть „боротьбу за якість архітектури, проти спрощенства, лівацьких засkоків, еклектизму, консерватизму і націоналізму в архітектурі".

ВБИВСТВО НА ВІДПУСТІ ПІД ЦЕРКВОЮ.

Невідповідне православне духовенство, що не дбає в більшости як слід про релігійне й моральне виховання своїх вірних, у значній мірі несе відповідальність за стан річей, що є по селах наших північно-західних земель. Моральний упадок по багатьох селах прибирає просто жахливі розміри. Це характеризує між іншими випадок, що трапився підчас храмового православного свята в Хворостові, володимирського повіту. По богослуженні між селянами, що масово зібрались під церквою, повстала бійка, підчас якої Федот Федюк вколов ножем кілька разів Гордія Грека з сусіднього села, наслідком чого Грек згинув на місці. Вбивника арештували.

ТРУПИ НЕМОВЛЯТ, РОЗШАРПАНІ ПСАМИ Й ЛИСАМИ.

В селі Полонка, біля Луцька, в громадському лісі знайшли немовля мужеського полу з відгризеною головою. Як виявилось, голову віділи лиси. — Подібний випадок стався в селі Річиці, рівенського повіту, де на місцевому кладовищі знайшли немовля без лівої руки й ноги. Догадуються, що трупа розшарпали пси.

ЗАКРИЛИ УКРАЇНСЬКУ КООПЕРАТИВУ.

В Рівному з розпорядження старества припинено діяльність української кооперативи. На Рівенщині закрили 15 кооператив. Причиною закриття міської кооперативи в Рівному є теж „невідповідне" помешкання й незатвердження проєкту уладження. Головою Надзірної Ради цієї кооперативи був „бебецький" посол Бура, який одночасно належить до заряджуючих орґанів т. зв. волошинівської районівки.

І РУМУНСЬКІ СТУДЕНТИ СКАРЖАТЬСЯ!

„Ордінія" містить комунікат президента звязку румунських студентів, у якому він скаржиться, що влада, опираючися на цензуру й стан облоги, відобрала студентам свободу слова в пресі й на зборах, а тимчасом студентські захисти небілені, недезинфекціоновані, до захистів багато студентів не приймають, студентів викидають на вулицю саме тепер у часі іспитів, а на їх місці стоїть жандармський баґнет. Зате студенти „червоного" переконання видають ґазети, їм дозволяють комуністичну пропаґанду навіть проти державних інституцій. — Щож, як приязнь, то приязнь.

ДОБРИЙ ПІСТ.

Чоловік, що не їсть уже 11 місяців і жиє тільки тим, що звогчує собі рот молоком, прийшов недавно тому до Чернівців до лікарів. Називається він Антін Капацина і походить з Котюжен коло Бричан, хотинського повіту. — Румунські ґазети пишуть, що якби так державні урядовці не їли 11 місяців, то міністер фінансів полатав би свій буджет.

МАСОВЕ ВИСЕЛЮВАННЯ ЧУЖИНЦІВ З РУМУНІЇ.

Румунський уряд задумує виселити чужинців з Румунії. З самого Букарешту мають виселити 2,000, з інших міст 8,000 чужинців. Головна причина виселювання чужинців — зріст безробіття.

МІСТО З ТЕМПОМ.

У совєтському „Літературному Ленінграді" товаріщ Семьонов описує „нову українську столицю — Київ":

„Імперіялістичні історики любили звеличати його як матір руських городів. Київ тепер росте, молодіє...

„Було таке собі спокійне місто. Небагато там було людей і ті не квапились. Поїзди приходили не часто. Можна було дістати кімнату. Тепер люди не ходять, а біжать. Кімнату? Ніякою силою, тимбільше кімнату в готелі. Живуть по 60 осіб в одній. Води? Води нема. Нема енерґії для освітлення. У трамвай сісти куди важче, ніж у Москві".

Нема нічого, є зате „темпи", що заступають усе інше. І ще щось... посеред Киян — товаріщ Постишев.

СОВЄТИ ЗААРЕШТУВАЛИ ЗІНОВЄВА І КАМЕНЄВА

ЛОНДОН. — „Дейлі Експрес" подає від свого кореспондента з Москви, що совєтська влада арештувала Григорія Зіновєва і Льва Каменєва. Всі вони під „домашнім арештом". Уряд уважає їх виновниками вбивства Кірова. Зіновєва привезено літаком з Уралю, де він займав урядову, незначну посаду. Негайно, як тільки Зіновєв прибув до Москви, заведено його до Сталіна. Переслухання тревало пів години. По переслуханню Сталін заявив, що він не спічне доти, поки не буде знищений останній член з опозиції ґрупи Зіновєва-Каменєва.

Зіновєва вважали апостолом „чистого ленінізму". Він був головою Третього Інтернаціоналу. Це великий приятель Леніна і гострий критик політики Сталіна. Його викидано двічі з комуністичної партії. Від 1933 р. займає незначне становище. Взяли його назад до партії по заяві, що жалує своїх „помилок" та обіцяє йти по лінії, витиченій партією.

Каменєв, це бувший редактор часопису „Правда" і бувший совєтський амбасадор до Італії, котрий виступив проти Сталіна ще в 1927 р. І був за те прогнаний з партії. В 1928 р. принято його наново, а в 1932 р. знову прогнано з партії.

РІЖНІ СЛУХИ.

ЛОНДОН.—Ріжними шляхами доходять із Совєтів ріжні глухі вісти. Навіть кажуть, що вже розстріляли Зіновєва і Каменєва, але нема потвердження цього, а навпаки, є заперечування. В Совєтах діються тепер важні події, про які ніхто поза Совєтами не знає. І це певне, що совєтський уряд почуває себе у великій небезпеці.

КІРОВ У ПОРТРЕТАХ І СТАТУЯХ.

МОСКВА (Росія). — Найкращі скульптори працюють над бюстом вбитого Кірова, а малярі малюють його портрети. Відбитки одних і других будуть розкинені по цілій території СССР для вшанування памяти Кірова. Досліджують теж мозок Кірова, а ленінґрадський науковий інститут заповів, що оголосить наукову працю про ті досліди.

ПОДАЮТЬ СТАТИСТИКУ СВИНЕЙ, А ЛЮДЕЙ НІ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Українське Бюро в Женеві застановляється над звітом совєтського уряду, поміщеним в „Ізвєстіях" з 21-го листопада, де кажеться, що на Україні було в останнім році 2 міліони свиней більше в порівнанню з минулим роком. На Україні, кажеться в новинці Бюра, отворено централю плекання свиней, фабрику мяса для московської бюрократії й армії в часі найбільшої голодової катастрофи. Тепер московський уряд подає, скільки прибуло свиней на Україні, але про те, скільки убуло за цей час людей, не згадує. Такої статистики нема. Є тільки статистика новонароджених свиней, а нема статистики міліонів людей, померлих з голоду.

ПРО ТЕРОРИЗМ У СОВЄТАХ.

ЖЕНЕВА. — Українське Бюро згадує про статтю, поміщену в „Журналь де Женев", у якій говориться про заворушення в большевицькій фльоті й утечу совєтських моряків у Ґдині. Далі вказується на симптоматичність заворушень у фльоті, якими почалася свого часу революція в Німеччині, Портуґалії і в самій Росії. А з нагоди відновлення Совєтами масового терору згадується за те, що коли Дора Каплан ранила Леніна, то Дзєржинський кинув до льохів Чека 20,000 осіб, яких потім розстріляно. Смерть Урицького коштувала 3,000 жертв, а тепер Сталін вертається до тих самих метод.

ВИЗНАВАННЯ СОВЄТІВ — ЗВИЧАЙНИЙ ТОРГ.

ПАРИЖ. — Французькі ґазети доносять з Білгороду, столиці Югославії, що Югославія визнасть уже тепер Совєти. Буде це в заплату за те, що Літвінов у Лізі Націй станув по стороні Югославії, а проти Угорщини, й обороняв ненарушальність версайського договору.

ЧИ ЙДЕМО ВПЕРЕД?

ВАРШАВА (Польща). — Під таким наголовком поміщено статтю в польській ґазеті „Ґлос народу" з 5-го грудня. І кажеться там, що — ні. Польща не йде вперед, принаймні на освітнім і демократичнім полі. Бо коли польський нарід був під чужими, то бідному лекше було набути вищу освіту (якщо він був дійсно спосібний) ніж тепер у польській державі. Бо вчитись у вищих школах може в першу чергу той, хто має гроші. Можна виказувати надзвичайні спосібности й успіхи в науці. Та це не звільняє від шкільних оплат. І тому бідні залишають у Польщі школу з почуванням розпуки і кривди.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holiday at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. „Свобода": BErgen 4-0237 — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

КУЛІСА ВІДСЛОНЮЄТЬСЯ

Йоганнес Стіл, заграничний редактор нюйорської газети „Пост", подає в однім з останніх чисел цієї газети сензаційні ревеляції про грозу війни в Европі, котрі цікавлять нас, поперше, з загальної причини, бо війна в Европі мусить відбитися на українськім народі, а подруге, тому, що в тій війні буде йти справа безпосередньо за Україну.

Відноситься справа до европейської заверухи через атентат на сербського короля. До фактів, відомих з публичних донесень, Стіл додає факти, для широкої публики закриті, факти, котрі, як він каже, певно заінтересовані особи заперечать, але які він знає з певних жерел.

Знала широка публика, що між гістьми, що приїхали на весілля англійського королевича в Лондоні, був між іншими сербський князь Павло, регент Югославії підчас малолітности короля Петра. Та не знала вона, що він не приїхав на весілля, а на те, щоби предложити англійському премієрови Мекдоналдови, що сербський уряд має докази, що хорватських революціонерів фінансував поважними грошевими допомогами італійський уряд. Мовляв, граф Чіяно, зять Мусолінія, давав кілька разів великі суми Павеліčеви, голові терористичної організації, що вбила короля Олександра. Ці факти, говорив князь Павло, Югославія хоче відкрити на засіданню Ліги Націй.

У відповідь на цю заяву Мекдоналд заявив, що таке поставлення справи перед Лігою Націй грозить війною. Він зажадав від князя Павла на таке не йти. Коли князь Павло йому сказав, що сербський уряд мусить якось успокоїти розбурхані настрої сербського народу, Мекдоналд порадив йому виступати в Женеві бундючно, але не виступати проти сильної Італії, а проти безсильної Мадярщини, отже держави, яка мусітиме приняти образу.

Князь Павло не хотів на це пристати та виїхав з Лондону ображений, загрозивши, що кине в Женеві приготовану бомбу. Англія тоді постаралася, що Франція на спілку з Англією загрозила Югославії відкликати своїх репрезентантів з Білгороду, що перед широким світом значило би, що Югославія сама пре до війни, для якої слушности не бачить ні Англія ні Франція.

Це заставило Югославію відступити від первісного пляну. Югославія виступила в Женеві не проти Італії, а проти слабшої Мадярщини, котра, як звичайно слабша, пробувала складати з себе вину, показуючи на американських Хорватів, а остаточно сховала образу в кишеню.

Мир Европи був уратований... Та чи на довго?

Е. Онацький.

ПАМЯТИ ВЕЛИКОГО УКРАЇНЦЯ

(Читано в „Українській Громаді" в Римі 2 XII. 1934).

(2)

Грушевський не був мілітаристом; але глибоко помиляються ті, що вважають, ніби його „професорство" не дозволило йому зрозуміти потреби рішучого військового чину. Навпаки, я знаю цілком добре, що думка про необхідність утворення української армії була одною з його найбільших гризотливих думок. І памятаю, що **єдиний** раз, коли я бачив „батька Грушевського" в стані повної депресії, **єдиний рас за увесь час нашої спільної праці** в Центральній Раді ця депресія зявилася — правда, на дуже короткий момент — внаслідок саме нашого військового непідготовлення. Це були часи упадку тимчасового уряду Керенського в Петрограді, коли сама доля, здавалося, давала Україну в руки її тодішніх провідників. У Києві теж почикалися большевицькі розрухи. Виникала необхідність твердої революційної влади, і навіть самі антиукраїнські меншости, всі ті, які раніше галасували, що український рух є „ножем у спину російської революції", звертались тепер до Центральної Ради, щоб вона перебрала на себе цілу владу. Сформувався Революційний Комітет і почались дебати, що робити, особливо з огляду на російські і козацькі (тої цілком єдинонеділимські) війська, яких було повно на Україні, і навіть у самому Києві. При Центральній Раді функціонував уже Генеральний Військовий Комітет, вибраний на трох всеукраїнських військових зїздах, а на його чолі стояв Петлюра, якому була доручена ціла військова справа. І от, памятаю, підчас засідання Революційного Комітету в коридорі Центральної Ради Михайло Сергієвич проходить поволі ввесь коридор і спиняється в боковому проході, над коротенькими сходами, що ведуть у ничиї кімнати. Я мав до нього якусь канцелярійну справу і пішов за ним. Він стояв і дививсь у вікно. І в його постаті було стільки безнадійности й туги, що я мимоволі збентежився. Підбігаю до нього:

„Що з вами, Михайле Сергієвичу?"

„Петлюра нічого не зробив у військовій справі, — і він махнув рукою — ми не маємо жадного війська".

Я ніколи, повторюю, не бачив на обличчі Грушевського більш трагічного виразу. Може бути, що ще більш трагічним він був тоді, коли німецькі жовніри, по наказу новопоставленого гетьмана Скоропадського, з багнетами в руках розганяли Центральну Раду та наказували йому, її головї, членам і міністрам підносити свої руки догори (чого він не зробив — єдиний у цілій Центральній Раді!), але я тоді не був присутній. Тогож моменту, що я бачив, ніколи не забуду.

Михайло Сергієвич Грушевський дуже довго працював у Галичині як професор львівського університету, де викладав українську історію від 1894 року аж до вибуху світової війни. І ніхто так як Грушевський не вплинув на вироблення соборницької ідеольогії та свідомости національної спільности по обидвох сторонах австро-російського кордону. В цьому місці вважаю за найкраще зацитувати С. Єфремова, який так пише про це в своїй „Історії українського письменства":

„Працюючи практично найбільше в Галичині, Грушевський не тільки не порикає своїх звязків з Україною, а навпаки, сам стає за найдужчий звязок між поріжненими частинами української землі, єднає їх і своєю особою і принципіально. Ідея всеукраїнського єднання — найлюбіша Грушевському ідея, до якої дуже часто звертається він у публіцистичних своїх працях, уміючи все нових і нових добирати до неї ілюстрацій та аргументів. „Всеукраїнство, або український універсалізм, — пише він — вісне єднання всіх частин української землі і підпорядкування всіх рінниць, які їх ділять, спільній єдиній цілі — національному розвоєви, якявляється кінецькінцем не тільки бажаним само для себе, ідеально, так би сказати, але й для потреб місцевого життя її частин, для її ближчих цілей і завдань". („З новорічних думок" 1910 р.). В такому всеукраїнському единанні, в спільній праці всіх частин української землі бачить Грушевський єдиний шлях до розвитку рідного краю і єдиний лік на те безголовя, що підтинало силу українського руху. „В інтересах українського національного розвитку в теперішній стадії — писав ще перше Грушевський — лежить властне концентрація всіх національних сил, а для того всіх частей української території. Треба розвивати в них почуття єдности, солідарности, близькости, а не роздмухувати ріжниці, які їх ділять і які при такім роздмухуванні можуть привести до повного відокремлення, культурного і національного, ріжних частей української землі". Бажаючи звести інтереси окремих частин в інтересах цілого, Грушевський гостро накидається на все, що їх ділить. З одного боку не милує він старого галицького „рутенства", що іноді озивається й за теперішніх часів, та з другого дістається від нього немало й спеціально українським (наддніпрянським) гріхам". (Т. II, ст. 241).

Отже в Галичині Грушевський пробув величезну роботу: переорганізував Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові, яке за його головуванням видало більше сотки томів „Записок", заклав, разом з Франком, „Літературно-Науковий Вістник", який у 1907 році переніс був до Києва; заклав у 1898 році „Видавничу Спілку", що була найповажнішим до війни українським видавництвом. Він витворив тут цілу школу українських істориків, які, як Томашівський, Кордуба, Крипякевич, Кревецький, Джиджора і багато інших, вже вспіли ввести, йдучи слідами свого вчителя, чималий вклад у скарбницю українських дослідів. Але добрих спогадів про старше галицьке покоління у Мих. Сергієвича не залишилось. Навпаки, ці спогади були бо скорше гіркі. Але зате на галицьку молодь він покладав великі надії, і коли для Центральної Ради прийшли важкі часи, і її президія вимагала постійної збройної охорони, Михайло Сергієвич завжди домагався, щоб цю охорону повнили лише Січові Стрільці, що сформувалися під проводом полк. Євгена Коновальця з бувших галицьких воєнних полонених. (Були серед Січових Стрільців і Наддніпрянці, але в дуже незначній скількости). Треба сказати, що канцелярія Центральної Ради, особливо з початку, щодо чоловічого персоналу складалася теж майже з самих Галичан, і тільки жіночий персонал були все Наддніпрянки, студентки Вищих Жіночих Курсів (Жіночий Університет у Києві). Рівень національної самосвідомости на початку української революції був іще такий низький на Наддніпрянщині, що тоді, як уся свідома наддніпрянська інтелігенція пішла на політичну роботу, що виявлялась головно в засіданнях та дискусіях, для технічної роботи, крім Галичан, нікого не знаходилось. І саме на цій технічній роботі, як секретар і завідуючий канцелярією Центральної Ради, я теж уперше пізнав і оцінив галицьку молодь, з її дисциплінованою точністю, з її самовідреченним патріотизмом. До Грушевського всі ці молоді Галичани, як і ми, ставилися впрост з побожністю. Це була постать, що нас всіх обєднувала; це був дійсно всеукраїнський вождь, що мав „вірних йому і його національним ідеалам" по всіх найдальших закутках української землі.

Та земля наша велика. Народні маси багатомільйонні. І російський спадок був занадто важкий. Величезний, впрост неймовірний відсоток нашого народу, що за часів Хмельницького пишався своєю освітою і вражав нею подорожніх чужинців (диви. Записки Павла Алепського, діякона патріярха антіохійського), після двох століть московської неволі зробився неписьменним. Що могли одиниці, і навіть сотки, і навіть тисячки „вірних" супроти мілінової маси невігласів, яку підбурювали московські агенти...

На початку ми згадали про те, як зустрічали Грушевського в Києві після московського заслання навіть Жиди і Росіяни, що визначалися своєю „поступовістю" й уважали потрібним вшанувати невтомного борця за волю народу, якого переслідував „старий режім". Але потім прийшли інші часи. Почалася глуха боротьба за владу між тим самим Київським Виконавчим Комітетом, що представляв „Росію", та Центральною Радою, що стала на чолі цілого українського руху. Почали сипатись обвинувачення про всаджування „ножа в спину російської революції", почалася засідка московських кірасирів на українських богданівців, почалась оберучівщина, керенщина і всякі інші прояви московського, дарма, що ніби ліберально-демократичного, чи соціялістичного шовінізму. Почалася збройна боротьба. І вже в середині червня, себто яких три місяці після отої славетної київської маніфестації з 19 березня, що була виявом загального нестримного ентузіязму, Грушевський говорив на Всеукраїнськім Селянськім Зїзді:

„Свято революції скінчилося! Настає грізний час. Україна повинна бути зорганізована. **Свою долю повинен рішати тільки український нарід.** За нього ніхто інший не рішить".

Але український нарід не був іще підготовлений до таких відповідальних рішень. І по роках очайдушної боротьби, скропленої кровю сотень тисяч безіменних героїв, територію українського народу поділено між його сусідів, а провідники національного руху опинилися на вигнанні, на еміграції. Професор Грушевський пробув на еміграції до 1924 року, виявляючи і тут невсипучу діяльність. Заклав у Відні український приватний університет, який потім перенесено до Праги, заклав Український Соціологічний Інститут, видав кілька нових книжок (в тому числі першу українську соціологію „Початки громадянства"), але життя на еміграції його болило. Він повів переговори з большевиками і попросив дозволу повернутись на Україну „для самої наукової роботи". Большевики, розуміючи, який величезний моральний капітал собі тим здобувають, тут дозвіл дали, і навіть увели Грушевського в склад Української Академії Наук.

(Кінець буде).

Мудрість захована,
Золото в скритку,
Однаковісінько
Є без пожитку.

І. Франко.

Михайло Грушевський.

НЕРОБОЧИЙ ГРИЦЬКО КРИВИЙ

Волинський образок з початку вісімнацятого віку.

(7)

Так пройшло кілька часу. Багаття розгорілося; гілля весело палало, шипілячи, тріскаючи; полумя високо підносило блискучі язики, освічуючи цю чудну й страшну картину: мертвих і живого над ним, що не ріжнився теппер нічим від мертвого... Тільки не було кому дивитись, не було кому жахатись. Ліс стояв навколо холодний, німий, струшуючи з гілля дрібки снігу на Круків. Що йому до горя, до криків людських? Вони минуть, як і все минає. Буде нова весна, нова зима, нові люди будуть метушитися під дубовим гіллям...

IV.

Грицько посидів так з годину, не чуючи ні холоду від снігу, ні спеки від багаття, не чуючи нічого. Страшна думка, що він вбив жінку, шкульнула нарешті його, розбуркала й розбудила перед усім почуття страху й власної охорони. Не стямившись добре, механічно почав він розгортати сніг; вирывши яму, положив туди жінку з дитиною, закидав гілляками, що назбирали у двох, і присипав снігом. Цю роботу зробив він швидко, прихапцем і, втомившися, знову сів — коло цієї нової могили.

Аж тепер тільки почув він своє горе, і нещаслива пригода стала ясно перед очима. Серце нило, боліло, від жалю й від тяжкої муки вився він як вуж... Він любив свою жінку, любив щиро, хоч доводилось часом сваритися, лаятися з нею. Він на цілім світі був чужий, волоцюга давній, чуженниця; в жінці була його сімя, його рід, його село, все, що було його, рідного в світі — так тепер здавалося йому — і все воно зникло, пропало до віку, і через ньогож самого; він сам загубив свою долю, своїми власними руками вбив своє єдине щастя, своє життя...

Ворон закрякав над головою і розбудив знову Грицька. Він оглянувся — вже розсвіло; крізь стовбури й гілля дерев видко було сіру смугу неба. Кострище згоріло все і вкрилося сивим попелом. Грицько став на ноги й оглянувся навкруги. „Треба йти — подумав він — треба кудись тікати!" Він підняв на плечі свого клунка, що лежав коло нього, але за хвилину знову скинув з себе. Йому хотілося ще раз побачити жінку й дитину; він не міг уявити собі їх, перед очима; коли пригадував їх, ввижалося щось чудне і непевне. Він миттю скинув гіляки, обережно стер руками сніг з Ганниного лиця й у хлопця. Ганна лежала навзнак, міцно притуливши до лона сина; вона збліла й одубла, слези замерзли на віях, і на лиці застилося теж горе, тойже жаль, як коли вона ридала й дорікала Грицькови.

Грицько стояв навколішки, нагнувшися, й дивився. Потім раптом схопився, перехрестив небіжку, згромадив знову гіляки й хутко, забувши свого клунка, пішов геть з ліса, не оглядаючись.

Він вийшов на край ліса... Недалеко хруснули гіллячки й межи деревами показалася коняка, запряжена в санки, за ними друга. Грицько не скоро зауважив їх і разом спинився. Погонич, що йшов спереду, панський парубок, оглянув Грицька не вірно — де він узявся тут у лісі?

— А що це ви тут робите, дядьку? — спитав він Грицька, — куди це ви йдете?

— Я... в село... сказав той, замішавшися й забувся, як звалося село.

— В яке село? в Марківці?

— Еге, в Марківці, — згадав Грицько.

— А чогож вам в Марківці, ви не марковецькі, я вас не знаю; що ви тут робите? — допитувався хлопець сміливо у цього чудного, несамовитого чоловіка; він кинув свої сані з дровами й узявши Грицька під руку, пішов тими слідами, що пробив Грицько. Той мовчки йшов за ним.

Швидко побачили вони перед собою загасле огнище, клунки серед притоптаного снігу. Грицько, побачивши клунки, кинувся за ними, але хлопець притримав його й сам став розбирати їх. Грицько стояв коло нього й дивився на клунки, наче вперше їх бачив. Оглянувшись навколо, хлопець придивився й до купи гіляк, присипаних снігом: вони надто стерчали. Він поворушив ногою, далі став розкидати руками.

— То я вбив, я! — закричав раптом Грицько, коли ще хлопець і не відкрив небіжки.

— От воно що! Максиме, гов, іди, держи!

Грицька звязали й відвезли в село — до Марківець звідти було тільки з верству. Грицька розпитували, але він не хотів розказувати про свою пригоду.

— Вбив, тай годі! — відказував він.

Два дні просидів в панській коморі, потім возом відвезли його до міста. Сніг вже пропав на дорозі, після тієї метелиці знову стояли теплі дні, вже чисто весняні. Круки поспішилися з своєю втікачкою на яких два чи три дні!

Грицька посадили в міську „вежу", серед ринку. Ярмаркова метушня й гук лунали круг Грицька, і той ждав свого часу. Він не думав про будуче, не міг навіть його собі уявити; тільки минуле мордувало його. Він згадував Ганну ще дівчиною-наймичкою, потім жінкою; бачив перед собою пригоду в лісі так виразно, так живо, трохи не чув, як тріскали, шипіли гіляки... Ці спогади вражали, лякали його, і він не знав, як втекти від них.

Взяли його до допросу. Грицько розказав щиро своє життя: він був з Литви, зпід Новгородка, батька його звали Степан Кривий, його — Грицьком. Тому пять літ, як він втік звідти в ковельське староство, звідти під Володимир, там був парубком і оженився. Очевидно Грицька взяли на тортури — розтягали, привязавши за ноги шнурком, припалювали залізом і огнем; так пройшло три дні. Грицько казав одно в одно, не міняючи й слова. Тоді суд видав свій декрет. Там, памятаючи заповіт Божий: „не убий", вважаючи, що за виною того вбивника три душі зійшли з цього світа (бо жінка Грицькова на той час була вагітна), постановив звести з світу й четверту: щоби той „забойця", неробочий Грицько Кривий, мечем був зятий, тіло його потім на чверти розтято й на шляхах, на чотирох місцях на палях виставлено... Це мало статися другого дня. В місті трапився саме в той час кат, позичений в столичнім місті Луцьку, що по своїй екзекуції пропивав заслужені гроші в міських шинках.

Страшний декрет не злякав і не вразив Грицька. Йому хотілося тепер одного лише — втекти від страшних своїх спогадів і тих образів, що його мучили. Він висповідався в панотця й причастився, й у ночи йому приснилося, ніби жінка тішиться з дитиною, гучно розмовляючи з нею; він чув, як плескала вона долонею по голому тілі дитини, підкидуючи її. Грицько прокинувся й не повіривши собі, встав з ліжка й пішов до дверей, але тиша стояла навколо, і він вернувся знову на ліжко. Вже світало, на ринку чутно було метушню, рип возів. Грицько згадав, який день настав; йому здавалося, ніби щось холодне й темне лізе на нього, й він вкрився свитою.

За кілька годин його повели на ринок. Багато цікавого люду тислося навколо шибениці, покинувши свої вози й свій торг. День був чудовий, вогкий, ясний, повний нового, весняного життя й сили; сонце золотило цю купу людей й шибеницю посеред неї, щоб і вона веселіше виглядала. Грицька вивели, віддали в руки ката, все впорядкували як слід. Тяжко вдарила сокира, віддавшись відгомоном по цілому ринку. Кінець!...

Ні, не кінець!

„Чи то з волі Божої, чи то з несправної руки ката, чи то з щастя того забойці сталося", оповіає урядове справоздання, тільки кат не відрубав Грицькови голови від разу. Був на це звичай спеціяльний: „стан духовний" не дав більше рубати, Грицька віддано їм — на вигнання, не було волі Божої на його кару...

Грицька завезли в шпиталь й послали за цилюриком, що в тих часах був разом і за лікаря.

V.

Щастя Грицькови було невелике: щия була утята глибоко. Шию звязали, й він конав собі на самоті в шпиталю. Рану тую гоїли, як вміли; рана не гоїлась і гнила. Грицько тим не клопотався. Його муки й страшні спогади зникли тепер, мов сокира їх перетяла. Йому згадувалося щось чудне і невиразне; щебетання ластівки над вікном у його уяві ставало якимсь чудним лицедійством: вони не то що нагадували, а самі ставали якимись істотами; все життя проходило в дивних, невиразних образах, наче чудні картини хмар, де не знати, де кінчиться одно й починається друге.

Так ішов час. Рана гнила, Грицько вмирав, і на девятнацятий день після своєї кари вмер він „доброво́льно", як зазначено в томуж протоколі. Порожніми вулицями містечка пронесли його на кладовище тихою ходою шпитальні діти.

Київ, 1888.

Блискавка кохання.

Танцюристка виповіла балетмайстрови, мотивуючи цим, що вже небаром віддається.

— Трохи нечайне виповідження, — запримітив балетмайстер.

— Так, це правда, — відповіла танцюристка, — я щойно недавно зазнайомилася з ним і сама не здавала собі справи з моїх почувань. Та як я побачила його авто, я зараз залюбилася в ньому.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за листопад 1934 року.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Раповий Петро, Раповий Володимир, Раповий Михайло.
В. 5. Марко Анна.
В. 6. Федів Іван.
В. 8. Мазур Марія.
В. 9. Демянович Йосиф.
Б. 11. Цапар Розалія, Цапар Катерина.
В. 26. Магун Іван мол.
В. 36. Санагурська Татіянна.
В. 44. Локай Павлина.
В. 45. Лев Софія.
В. 50. Дудуш Параскевія, Шугайло Юлія, Кучман Лука, Хорощак Микола.
В. 54. Бараник Семен.
В. 58. Ялечко Володимир П.
В. 61. Миканик Йосиф.
В. 65. Романович Іван.
В. 76. Пристаюк Марія, Пристаюк Анна, Струк Анастасія, Свербивус Марія, Зелінський Стефан, Кміт Ількo.
В. 77. Мурин Василь.
В. 81. Семенюк Семен, Баворовський Едмант.
Б. 83. Кобільник Володимир, Бабяк Г. Андрій.
В. 90. Палько Іван, Палько Михайло.
В. 91. Павлеш Павло.
В. 97. Гук Адам, Сагайдук Розалія, Русин Анна.
В. 98. Гевчук Іван.
В. 99. Зінковський Іван, Шпур Мирослав.
В. 102. Дорош Петро, Голубець Марія, Дорош Марія, Третяк Микола, Колода Михайло.
В. 104. Сеньо Ольга.
В. 112. Попіль Антонина, Проців Марія, Василь Анна, Подоляк Іван, Яновська Стефанія, Куба Анна.
В. 117. Андрейко Марія, Андрейко Стефан.
В. 127. Боднар Стефан.
В. 133. Сута Яків.
В. 142. Дидзик Григорій, Костів Михайло, Родзиняк Катерина, Глух Михайло.
В. 144. Бобола Станислав, Панько Марія.
В. 147. Федок Едвард, Сивий Марія.
В. 148. Біленька Петронеля, Біленький Михайло, Біленький Петро.
В. 151. Франк Нансій.
В. 155. Гойда Софія, Шпак Стефан, Федів Геня, Шпак Розалія, Бардаль Анна.
В. 162. Стельмах Ольга.
В. 163. Нагірна Катерина.
Б. 168. Галата Стефан.
В. 175. Клюп Михайло, Козаченко Василь, Костенко Семен.
В. 178. Петрічкович Марія.
В. 182. Ладичка Анна.
В. 195. Бігуняк Дмитро, Михальчик Михайло.
В. 200. Карпович Володимир, Карпович Юліюс.
В. 204. Леськів Мирослав.
В. 206. Романська Олена, Романський Володимир, Чагарин Тома, Тапер Володимир.
В. 221. Мурин Марія, Цебрій Михайло, Рибак Остап, Пелехович Богдан.
Б. 223. Шепко Анна, Онищак Іван, Волосько Данило.
В. 237. Думан Катерина, Дмитруш Анна.
В. 239. Матишин Олена.
В. 241. Подорожний Павло.
В. 242. Найдук Марія.
В. 259. Ґесорський Петро.
Б. 266. Федишин Анна.
В. 268. Шанайда Паранька.
В. 270. Салюк Марія.
В. 271. Ґулька Бронислав.
В. 273. Зазуляк Ілько, Приступа Йосифа.
В. 276. Яровий Володимир, Роман Геронім, Надзяк Павло.
Б. 277. Марчак Федор, Майкшак Наталія.
В. 281. Чмир Михайло.
В. 283. Орищин Іван, Каний Григорій.
В. 286. Балутянська Анна.
В. 288. Музика Анна, Музика Іван.
В. 290. Бартох Анна, Химяк Михайло.
В. 312. Шарик Мирослав, Овсяник Марія.
Б. 320. Гнатюк Володимир, Захарчук Михайло, Малько Іван.
В. 331. Панчишин Анна.
В. 334. Оленяк Метро, Купчевич Евгенія, Купчевич Мирослав, Кушнір Мирослав, Бовт Павло, Ґузіль Василь.
В. 335. Бубин Марія, Установська Марія.
В. 338. Бачинський Володимир.
Б. 342. Бартко Марія.
В. 345. Кочон Іван, Панчишин Стефан.
В. 359. Янковська Марія.
В. 361. Мелимука Марія, Зборовська Ева, Шода Павлина, Шумеляк Анна, Левкович Франка, Лобур Марія, Ярема Стефан.
В. 364. Бунт Василь.
В. 365. Загібайло Іван.
В. 371. Дзюбата Анна, Олексів Анна, Наконечна Ксеня.
В. 375. Муха Джеймс, Бідей Марія, Корней Андрій.
В. 385. Федорців Омелян, Сопотюк Іван, Мельниковський Михайло.
В. 388. Криворука Андрій, Чабан Катерина, Паньків Андрій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Хомяк Ізидор, Матичак Іван, Меца Михайло.
В. 7. Шашко Марія.
В. 9. Хомінець Калина, Демянович Стефан, Серединська Марцеля, Серединський Йосиф, Хомінець Іван.
В. 10. Шпак Теодор.
В. 24. Боришкевич Богдан, Кудла Катерина.
В. 25. Олекса Неприцький Ґрановський.
В. 43. Кравець Стефан.
В. 50. Зазуля Каролина, Зазуля Йосиф, Зазуля Онуфрій, Зазуля Ева.
В. 55. Ячник Антін.
В. 61. Шафран Дмитро.
Б. 65. Смолен Григорій, Василевич Василь, Заканич Андрій, Гриценко Йосиф.
В. 73. Моринь Іван.
В. 74. Дацько Іван, Олач Дмитро, Олач Марія, Дидьо Іван, Василюк Григорій, Вересюк Онуфрій.
В. 78. Паламар Олекса, Борух Михайло.
В. 82. Гайдук Микола.
В. 86. Середницький Іван.
В. 87. Удич Анастасія.
В. 90. Ковалишин Іван, Ковалишин Михайло, Пукеця Лука, Пукиця Онуфрій.
В. 95. Куц Захарій.
В. 96. Ручка Максим, Трухман Захарій, Ручка Софія.
В. 102. Малецький Василь.
В. 121. Губаль Василь.
В. 123. Драган Дмитро, Драган Розалія.
В. 140. Роган Стефан.
В. 143. Запотоцький Михайло.
Б. 147. Сивий Максим.
В. 172. Панасик Марія.
В. 200. Харишин Дмитро, Харишин Паранька.
В. 209. Кельман Стефан, Мурдза Марія.
В. 217. Николайків Стах.
В. 223. Куземко Ілько, Сухеня Ева, Сухеня Юлія.
В. 227. Плішко Макар, Грешко Іван, Плішко Ева.
Б. 229. Домін Федор, Домін Марія, Ґурський Станислав, Гарасим Петро, Гарасим Анна, Круліковський Антін, Лисик Катерина, Малик Михайло, Малик Розалія, Осташ Михайло, Славський Антін, Крупа Микола.
В. 230. Баган Олена, Присташ Михайло, Присташ Микола, Медвідь Стефан, Мельничук Василь, Мельничук Анна, Галандзій Микола.
В. 242. Дупівка Олена.
В. 243. Грабінський Роман, Мишкевич Василь, Мишкевич Стелла.
В. 253. Фесяк Анна.
Б. 263. Липка Роман.
В. 266. Варшона Яків.
В. 267. Пакалюк Луцян.
В. 269. Рудий Дмитро.
В. 276. Тер Михайло, Бабяк Юлія, Бобак Олена, Бобак Юрій, Бутрій Анна, Лях Стефанія, Мельник Онуфрій, Мельник Евфрозина, Морквян Стефан, Тер Ева, Морквян Марія, Скаськов Тереса, Скаськов Михайло, Федушко Пелягія.
В. 282. Бурдяк Микола, Слюзар Михайло.
Б. 288. Музика Стефан.
В. 290. Войтович Анна.
В. 292. Михалюк Йосифа, Назарчук Федор, Назарчук Пелягія.
В. 296. Скрипек Мартин.
В. 307. Церчовий Андрій, Карнаух Анна, Карнаух Онисим.
В. 317. Мариняк Йосиф.
Б. 321. Білінська Катерина, Білінський Т. Ігнатій.
В. 338. Бачинський Антін.
Б. 345. Диманик Василь.
В. 352. Ковалек Іван, Лема Петро.
В. 359. Мирош Микола, Мирош Теодор.
В. 361. Меленчук Онуфрій.
Б. 363. Непорадний Теодор, Стецько Іван.
В. 370. Маланчук Антін, Маланчук Катерина.
В. 384. Фіґура Микола.
В. 385. Лозовська Анеля, Шун Михалина, Шепот Микола, Зубрицька Текля, Зубрицький Антін.
В. 388. Федорович Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Борсук Катерина, Шибис Матвій.
В. 100. Гриневич Іван.
Б. 117. Гевка Теодор.
В. 130. Книшевич Теодор.
В. 158. Копитко Марія, Копитко Іван.
В. 204. Дорош Іван.
В. 316. Гарасимчук Микола.
В. 331. Чопик Панько.
В. 364. Лобур Софія, Лобур Стефан.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

Б. 56. Антошків Яків.
В. 112. Ґерич Павлина.
В. 192. Вічковська Ольга, Вічковська Михалина.
В. 237. Гатлан Анна.
В. 344. Мотика Тереса.
Б. 351. Білобран Володимир, Білобран Магда.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	20	168.	7
2.	8	169.	2
3.	1	170.	3
5.	4	172.	5
6.	9	175.	8
7.	8	176.	4
8.	2	177.	2
9.	2	178.	3
10.	1	179.	1
11.	1	181.	22
12.	1	182.	9
20.	2	186.	1
27.	2	187.	4
29.	3	188.	6
33.	1	191.	4
36.	6	192.	9
37.	4	198.	1
38.	3	200.	14
39.	2	201.	3
40.	1	206.	3
42.	3	213.	4
43.	2	215.	3
44.	7	216.	2
45.	4	217.	6
48.	10	218.	6
50.	3	219.	3
52.	6	220.	4
54.	1	221.	2
57.	10	223.	4
59.	2	233.	1
61.	4	235.	1
63.	1	237.	7
64.	1	238.	11
65.	5	239.	15
66.	3	241.	1
67.	5	243.	1
73.	7	245.	4
76.	6	247.	20
77.	3	248.	1
83.	5	251.	1
85.	3	254.	5
86.	7	255.	2
87.	4	257.	1
90.	1	259.	1
91.	14	260.	1
92.	1	263.	1
93.	5	267.	5
94.	11	271.	2
97.	4	273.	6
99.	5	274.	12
100.	3	276.	3
102.	1	277.	2
104.	5	278.	4
105.	1	280.	3
106.	3	281.	3
112.	26	283.	3
113.	1	288.	11
117.	1	291.	5
120.	47	292.	1
122.	7	294.	2
123.	1	296.	13
125.	1	298.	4
127.	6	299.	1
129.	3	300.	2
130.	7	301.	5
132.	15	304.	3
136.	4	305.	3
137.	4	308.	10
138.	3	309.	3
140.	5	316.	4
145.	1	317.	4
146.	1	319.	3
147.	12	320.	2
151.	1	324.	1
154.	25	325.	1
155.	1	326.	1
156.	6	328.	1
160.	5	331.	5
163.	6	334.	2
167.	1	335.	2

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
336.	4	370.	1
338.	2	371.	4
339.	5	373.	1
341.	5	375.	4
342.	10	376.	13
349.	1	383.	1
355.	3	384.	1
363.	3	385.	4
364.	11	388.	2
365.	3	396.	3
367.	14		

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Каня Марія, Кузмич Михайло, Полиняк Наталка, Возняк Ольга, Олесневич Теодор, Смалець Варвара, Смалець Іван, Амбіцька Параскевія, Амбіцький Стефан, Маціёвський Михайло.
В. 2. Поточний Іван, Маціовська Софія.
В. 5. Яцук Ігнатій.
В. 7. Препяжний Петро.
В. 8. Ващин Михайло.
В. 10. Бреня Юлія, Децьо Йосиф, Децьо Марія, Децьо Петро, Хвалик Семен, Мазепа Юстина, Дутканич Павлина, Сірак Теодор.
В. 15. Угрин Анна.
В. 21. Пратко Катерина.
В. 24. Кудла Петро.
В. 25. Луців Федор.
В. 28. Дубецький Франко, Блащак Іван мол., Дубецький Василь.
В. 29. Няй Ігнатій, Шафран Теодор.
В. 31. Якубів Йосиф, Лабук Іван, Лабук Марія, Палик Іван.
В. 34. Венгрен Олена.
В. 35. Зазуляк Андрій, Слободзян Анна, Карабін Ева, Карабін Михайло, Матолич Михайло, Пеленський Іван, Ваврик Теодосія, Цегелик Григорій, Цегелик Іван, Несакович Григорій, Несакович Марія, Пеленська Юлія, Пеленський Петро, Пеленський Михайло, Гавриленко Михайло, Кіс Іван.
Б. 41. Щепаняк Михайло, Терпко Михайло.
В. 44. Льокай Анна, Льокай Гендрик, Льокай Болеслав.
В. 45. Романський Василь.
В. 53. Ониськов Теодосія, Ониськів Василь.
В. 54. Бараник Василь.
В. 56. Яськів Стефан.
В. 64. Ганьошин Михайло.
В. 65. Пайкош Іван.
В. 67. Вадика Юлія, Гузій Михайло.
Б. 70. Корецька Марія, Корецький Іван, Марковський Петро.
В. 73. Кіндибалюк Семко, Ковальчик Марія.
В. 75. Ананевич Данько, Коваль Стефан.
В. 78. Антоний Петро, Бончак Андрій, Целеп Андрій, Геленда Стефан, Косинський Михайло, Супранович Матеуш, Котляр Теодор.
В. 79. Литвин Стефан.
В. 81. Ліщинський Ізидор, Баворовська Ґеновефа, Будагазій Марія, Куфер Яків.
В. 88. Феля Йосиф, Гаврилко Микола, Лутвіняк Теодор, Кобан К. Аліс, Савінська Ева, Троскей Анна, Троскей Іван, Угорчак Е. Ольга, Угорчак М. Омелян, Угорчак М. Йосиф.
В. 91. Деркаць Марія, Іванейко Марія, Іваненко Іван, Либа Стелла.
Б. 94. Заяць Петро, Вдович Франка.
В. 95. Ґіль Мирослав, Згіба Марія, Згіба Йоган.
В. 96. Крук Іван.
В. 98. Федор Анна.
В. 99. Сидорко Петро, Ільків Марія.
В. 102. Ярош О. Михайло, Шубака Іван, Біґановська Юстина, Біґановська Катерина, Ільків, Анна, Карпінець Микола, Павлечко Микола.
В. 104. Кузьма Михайло, Боберський Стефан.
Б. 105. Янушевич Ґеновефа, Лопушанська Катерина, Дзадзій Володимир, Зелінка Андрій.
В. 108. Бабяк Ольга.
В. 115. Скубяк Катерина.
В. 117. Ханачівський Іван.
В. 120. Кучан Франко, Корнецький Іван, Стадник Мирослав, Чупа Анна, Цюпінський Олекса.
В. 121. Ластовецька Евдокія.
Б. 127. Плахта Іван, Плахта Олена, Муцяківський Василь.
В. 130. Купчак Бронислава, Купчак Михайло.
В. 135. Цапар Марія.
В. 140. Пірко Андрій, Камінський Микола.
В. 142. Пісарський Михайло, Мамчак Петро, Ясловський Лука.
В. 147. Саврук Іван, Шабат Михайло.
Б. 155. Бережанська Анна, Бережанський Антін, Дзубатий Стефан.
В. 158. Коптюх Іванна, Кравчук Катерина, Кравчук Текля.
В. 168. Дячишин Катерина.
В. 170. Цаповський Михайло.
В. 175. Овоць Михайло, Пелех Іван.
В. 176. Демкович Михайло, Ґбур Катерина, Ґбур Микола.
В. 179. Стецїв Стефанія.
В. 182. Хомяк Марія.
В. 191. Базар Тома.
В. 192. Гривняк Михайло, Клебан Іван, Клебан Марія.
В. 194. Пітула Теодор.
В. 196. Заруба Михайло.
В. 197. Коробій Іван.
В. 201. Борецький Андрій, Микитишин Стефанія, Микитишин Михайло, Микитишин Бронислава.
В. 206. Кінаш Василь, Кінаш Антонина, Виспянська Ольга, Захарків Ольга, Реміник Анна, Рапко Марія, Коцюба Михайло, Королишин Анна, Корнелюк Марія, Корнелюк Василь, Ламанська Марія.
В. 213. Павлюк Евген.
В. 214. Дорош Михайло, Дорош Володимир, Василишин Дмитро, Чирка Анна, Чирка Іван, Ґвоздь Іван, Коваль Михайло, Зеліско Іван, Червоняк Михайло.
Б. 216. Бучман Марія.
В. 217. Плекан Микола, Плекан Марія, Домбровська Анастасія, Паснак Олена, Матковська Анастасія.
В. 221. Кухар Марія, Влосяк Василь.
В. 223. Танчук Катерина.
В. 229. Калакука Теодор, Клімітус Етель, Крайник Катерина, Лулик Пелягія, Тацій Параска, Литвак Карп, Литвак Франка, Процик Іван.
В. 230. Яслик Ілько, Яслик Михайло, Кріль Василь, Кріль Іван, Павелко Марія, Ткачик Дмитро, Торський Микола, Яслик Іван, Стах Елисавета, Луцько Розалія.
В. 233. Мартинець Йосифа, Ранкус Антонина, Куницький Марцин.
В. 234. Коник Семен, Адух Катерина, Войчак Елва.
В. 235. Шестак Іван.
В. 239. Паращак Іван.
В. 243. Мяхач Михайло.
В. 245. Браток Анна.
В. 251. Пелех Омелян, Войтів Михайло, Пелех Наталія.
В. 255. Павучак Катерина.
В. 257. Довголюк Панас.
В. 259. Максим Юлія.
В. 260. Остаф Марія.
В. 266. Ванер Марія, Бабій Іван, Сивик Стефан.
В. 268. Смачило Микита.
В. 271. Базарницький Стефан.
В. 275. Юрків А. Марко, Юрків Марія.
В. 276. Керда Анастасія, Кміт Катерина, Цилюх Катерина.
Б. 278. Гавришків Марта, Гавришків Марія.
В. 282. Бедзіш Мирон, Бедзіш Марія, Шкляренко Анна.
В. 288. Присташ Анна.
В. 290. Бартох Елисавета.
В. 294. Демидюк Олена.
В. 295. Гурин Теодор.
В. 296. Тулебич Іван, Динько Андрій.
Б. 298. Шальвіра Іван.
В. 300. Липка Анна, Щілений Петро, Щілений Марія, Брезінська Катерина.
В. 301. Шевчук Ірина, Белегай Михайло, Кошинський Теодор, Медзяк Григорій.
В. 304. Попелюк Андрій.
В. 305. Рихальський Петро.
В. 307. Бабій Татіянна, Бабій Анна, Бабій Марія, Бабій Петро, Прус Петро, Прус Анастасія.
В. 308. Кокорудз Франко.
Б. 316. Легкий Василь, Петров Софія, Панчишин Софія, Плекан Іван.
В. 317. Бартох Карло, Моздір Катерина, Новенчук Михайло, Шмокалюк Іван, Шмокалюк Володимир, Войчишин Софія, Залеський Михайло.
В. 324. Бурак Михалина, Костюк Стефанія, Канюка Теодор.
В. 326. Миклівщак Катерина, Мечниковський Франко, Міклущак Андрій.
В. 341. Антонишин Стефан, Бозьний Михайло, Швідзінський Володимир.
В. 342. Цап Марія, Цап Василь.
В. 345. Крайдуба Михайло, Кузик Онуфрій.
В. 354. Червінський Ілько.
В. 359. Швець Матрона, Гинда Ксеня.
В. 361. Цільник Дмитро, Язьвінський Михайло, Гринишин Сеньо.
В. 364. Горхий Максим, Пікула Мелянія.
В. 365. Давид Анастасія, Давид Михайло, Ковач Марія.
В. 367. Андрусів Стах, Мичко Григорій, Король Розалія, Бігун Анна.
В. 369. Пшик Феній, Сарматюк Володимир, Пукас Василь, Фринк Михайло, Мала Марія, Малий Антін, Пшик Григорій, Сидоряк Ксеня, Сидоряк Іван, Сидоряк Микола.
В. 370. Хабінець Е. Ольга, Маркіза Олекса, Заневич Антін, Пелех Микола.
В. 371. Семанек Йосиф, Богда Іван, Богда Анна, Семанек Софія.
В. 384. Хома Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 8. Костюк Петро.
В. 42. Криховець Мирон.
В. 80. Гриневич Іван.
В. 217. Лиса Катерина.
В. 233. Гевка Теодор.
В. 296. Лобур Стефан, Лобур Софія.
В. 300. Борсук Катерина.
В. 310. Нигрич Александра, Нигрич Семен.
В. 331. Копитко Марія, Копитко Іван.
Б. 347. Чопик Панько.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 56. Антошків Яким.
В. 112. Ґерич Павлина.
В. 192. Вічковська Павлина, Вічковська Ольга.
В. 237. Пісано Анна.
Б. 344. Мотика Тереса.
В. 351. Білобран Володимир, Білобран Магда.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 277. Марчук Федор.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 209. Попіль Михайло.
В. 277. Михалецька Мелянія.
В. 361. Лобур Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

Б. 18. Сиротяк Прокоп.
В. 28. Робець Стефан.
В. 63. Теплий Микола.
В. 78. Станецька Катерина.
В. 91. Дюк Семен.
В. 147. Дацик Стефан.
В. 155. Терефенко Текля.
Б. 177. Онисько Текля.
В. 186. Тхорик Анна.
В. 187. Ручинський Василь.
В. 204. Тураш Іван.
В. 206. Швець Анна.
В. 215. Чоп Юліян.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком листопада 1934 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	20,942
В місяци листопаді 1934 р. принято нових	163
В місяци листопаді 1934 р. принято наново	137
В місяци листопаді 1934 р. принято з переступними листами	12
В місяци листопаді 1934 р. принято з інших кляс	10
В місяци листопаді 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	873
Разом	22,137
В місяци листопаді 1934 р. суспендовано	332
В місяци листопаді 1934 р. відійшли з переступ. листами	13
В місяци листопаді 1934 р. відійшли до інших кляс обезп.	10
В місяци листопаді 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	873
В місяци листопаді 1934 р. відійшли зі зворотом в готівці	1
В місяци листопаді 1934 р. відійшли на безплатне продовження	3
В місяци листопаді 1934 р. померли	14
Разом	1,246
З кінцем листопада 1934 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	20,891

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	5
В клясі А.	на $ 250	112
В клясі А.А.	на $ 500	1,544
В клясі В.	на $ 750	224
В клясі С.	на $1000	3,338
В клясі В.Б.	на $1500	77
В клясі С.С.	на $2000	19

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	274
В клясі О-1000	на $1000	249
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	3
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	365
В клясі Р-1000	на $1000	326
В клясі Р-1500	на $1500	6
В клясі Р-2000	на $2000	4
В клясі Р-2500	на $2500	--
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	267
В клясі Е-1000	на $1000	128
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	—
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	397
В клясі W-1000	на $1000	1,713
В клясі W-1500	на $1500	2
В клясі W-2000	на $2000	2

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	2
В клясі Т- 250	на $ 250	181
В клясі Т- 500	на $ 500	3,262
В клясі Т- 750	на $ 750	522
В клясі Т-1000	на $1000	7,639
В клясі Т-1500	на $1500	169
В клясі Т-2000	на $2000	55
	Разом	20,891

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Дайсак Олена.
В. 11. Борсук Йосиф, Борсук Марія, Борсук Анна, Борсук Розалія.
В. 15. Головчак Олена, Сорока Марія, Попа Агнешка.
В. 25. Маційовська Іванна Сандра.
В. 28. Захарюк Юрій.
В. 30. Касперевич Марджорій, Філіпс Джійн Луїза.
В. 42. Безпалко Елена.
В. 56. Мидвідь Наталія Марія.
В. 59. Зеленська Анна.
В. 76. Учман Марія.
В. 84. Клубчак Анна.
В. 85. Мамрич Дорота Анна.
В. 90. Гутник Семен, Ревацький Василь, Лень Микола, Чепа Стефан, Ревацький Юрій, Лоштин Софія, Лоштин Стефан, Ревацький Петро.
В. 102. Токор Микола, Щіло Річард.
В. 106. Попадюк Ольга.
Б. 112. Коберська Іванна.
В. 117. Андрейко Катерина, Андрейко Олена.
В. 136. Войнар Павло.
В. 145. Висоцький Йосиф, Ґураль Ольга, Лаврук Іванна, Лаврук Мирослав А.
В. 146. Будка Евгенія.
Б. 147. Заяць Річард.
В. 170. Готра Анна, Готра Іван.
Б. 175. Клоп Іван, Гічпан Андрій, Костенко Макар Роналд.
В. 200. Костишин Мирослав.
В. 221. Олексій Емілія, Олексій Андрій Павло, Пелехович Іванна Богданна, Келер Іван.
В. 223. Дрозд Ева, Дрозд Анастасія.
В. 239. Сенів Олена, Сенів Ольга, Сенів Стефанія, Матишен Григорій, Матишен Володимир, Матишен Анна, Сенів Анна.
В. 260. Стиранка Йосиф, Задвоцька Анна.
В. 270. Василюк Іванна.
В. 276. Яровий Віктор.
В. 277. Молава Теодор, Гринчук Михайло, Данилюк Марія, Мотиль Іван, Гринчук Анна.
Б. 280. Петрашук Володимир.
В. 335. Бубен Ірина, Бубен Антін, Бубен Іван, Бубен Михайло.
В. 345. Куліковська Марія, Куліковська Іванна Маргарета, Куліковський Василь, Куліковський Богдан.
В. 361. Кіндель Стефка, Кіндель Анна, Шевчук Василь, Мелимука Анна, Мелимука Володимир, Крикливий Дмитро, Урічук Стефан, Шевчук Катерина.
В. 362. Розат Анна, Розат Юрій.
В. 364. Кухта Мирослав, Данилович Анна, Данилович Володимир, Данилович Марія.
В. 375. Корнай Іван, Ілько Елисавета, Ілько Михайло, Бідей Олена, Бідей Марія.
В. 383. Муц Михайло.
В. 385. Магатура Левко.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Раповий Володимир, Раповий Петро, Раповий Михайло.
В. 9. Демянович Олена, Демянович Йосиф.
В. 30. Косцельник Олена, Косцельник Павло, Косцельник Анна.
В. 50. Зазуля Стефан, Бандирський Володимир, Фурдин Іван, Зазуля Михайло, Фурдин Емілія.
В. 62. Костишак Петро, Костишак Михайло.
Б. 74. Вересюк Текля, Вересюк Йосиф.
В. 83. Гайдук Михайло, Гайдук Микола, Гайдук Іван.
В. 116. Черкас Петро, Черкас Олена Ольга.
В. 123. Драган Володимир, Драган Іван, Драган Йосиф.
В. 135. Глушко Юрій, Глушко Анна, Глушко Дмитро, Глушко Марія.
В. 223. Куземка Едвард.
Б. 229. Цурій Анна, Цурій Микола, Лисик Василь, Цурій Стефан, Цурій Іван, Цурій Йосиф, Максим Іван.
В. 239. Вільчинський Андрій.
В. 243. Ґрабінська Олена, Ґрабінська Юлія.
В. 276. Бобак Марія, Бобак Володимир, Скаськів Маріон, Шведюк Олена, Шведюк Микола, Скаськів Ольга, Ґузик Марія, Ґузик Іван, Ґузик Ольга, Скаськів Стефан.
Б. 288. Музика Василь, Музика Михайло, Музика Іван, Музика Анна.
В. 293. Ханенчук Василь.
В. 363. Стецько Олена, Непорадний Йосиф, Непорадний Ярослав.
В. 385. Лозовський Павло.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 364. Лобур Андрій, Лобур Марія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Матицяк Петро, Матицяк Стефан, Матицяк Анна, Возняк Віра.
В. 2. Поточна Франка.
В. 11. Дубянська Маргарет, Дубянський Данило, Дубянська Ольга.
В. 15. Грицей Ольга Теодора.
В. 35. Цегелик Анна, Пеленський Іван, Пеленський Йосиф, Пеленська Марія, Пеленський Володимир, Зазуляк Ольга, Зазуляк Іван, Зазуляк Катерина.
В. 43. Городиський Іван.
Б. 64. Ганьошин Ольга.
В. 73. Ковальчук Іван, Ковальчук Юлія, Ковальчук Володимир.
В. 87. Грицько Анна.
В. 91. Іваненко Михалина, Іваненко Нестор.
В. 105. Зелінка Андрій.
В. 108. Малецький Михайло.
В. 112. Щирадловська Олена.
В. 142. Петронович Едвард, Петронович Йосифа, Петронович Теодор.
В. 147. Саврук Володимир, Саврук Стефан.
В. 176. Ґбур Анна, Ґвур Дмитро.
В. 178. Тижбір Олександра.
В. 179. Тустановський Теодор, Тустановський Василь, Тустановський Володимир.
В. 201. Микитишин Олена, Микитишин Іван.
В. 209. Кацаба Юлія.
В. 217. Воляк Анастасія, Плекан Іван, Плекан Данило, Плекан Василь, Плекан Анна.
Б. 229. Литвак Кароль, Литвак Роман, Процик Іван, Климатус Рута, Ґоменчук Михайло.
В. 234. Вуйчук Вікторія, Адух Олена.
В. 244. Бончак Йосиф.
В. 276. Керда Катерина, Керда Марія, Керда Володимир, Лепніцький Петро, Лепницький Данило, Лепницька Катерина, Фізор Катерина.
Б. 300. Щілена Ірина, Щілений Іван, Щілений Юрій, Щілена Марія.
В. 307. Бабій Володимир, Прус Ирл Лестер.
В. 316. Легка Параска, Легкий Володимир.
В. 326. Панек Володислав, Панек Ґеновефа.
В. 342. Длуґовська Марія, Длуґовський Михайло, Длуґовська Анна, Длуґовський Іван.
В. 359. Швець Михайло, Швець Ольга, Швець Юрій, Швець Дорота, Швець Анеля, Швець Олеся.
В. 366. Кавунець Володимир.
В. 369. Романів Олена, Романів Ольга, Романів Стефанія, Романів Анна, Романів Василь, Сидорак Марія, Сидорак Станислав, Сидорак Іван мол., Сидорак Катерина, Мала Катерина, Мала Анна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

Б. 1. Раповий Володимир, Раповий Петро, Раповий Михайло.
В. 6. Федів Іван.
В. 8. Мазур Марія.
В. 9. Демянович Йосиф.
В. 11. Цапар Розалія, Цапар Катерина.
В. 44. Льокай Павлина.
В. 45. Лев Софія.
Б. 54. Бараник Семен.
В. 65. Романович Іван.
В. 76. Пристаюк Марія, Пристаюк Анна, Свербивус Марія, Струк Анастасія.
В. 77. Мурин Василь.
В. 81. Семанюк Стефан, Баворовський Едмант.
В. 83. Кобільник Володимир, Бабяк Г. Андрій.
В. 91. Павлиш Павло.
В. 97. Сагайдак Розалія, Гук Адам.
В. 98. Ґевчук Іван.
В. 99. Зиньковський Іван, Шпук Мирослав.
В. 102. Колода Михайло, Тритяк Микола.
Б. 104. Сеньо Ольга.
В. 112. Басиль Анна, Подоляк Іван.
В. 127. Боднар Стефан.
В. 133. Сута Яків.
В. 142. Глух Йосиф.
В. 147. Федак Едвард, Сива Марія.
Б. 148. Біленька Петронеля, Біленький Михайло, Біленький Петро.
В. 151. Пікель Анастасія.
В. 155. Гойда Софія, Шпак Стефан, Федів Ґеня, Шпак Розалія, Бардаль Анна.
В. 162. Стельмах Ольга.
В. 163. Нагірна Катерина.
В. 168. Галата Стефан.
В. 175. Клюп Михайло.
Б. 200. Карпович Володимир, Карпович Юліян.
В. 206. Тепер Володимир.
В. 237. Дмитруш Анна.
В. 241. Подорожний Павло.
В. 259. Ґенсьорський Петро.
В. 270. Салюк Марія.
Б. 271. Ґулька Бронислав.
В. 276. Надзяк Павло.
В. 288. Музика Анна, Музика Іван.
В. 290. Бартох Анна, Химяк Михайло.
В. 312. Шарик Мирослав, Овсяна Марія.
В. 320. Малько Іван, Гнатюк Володимир, Захарчук Михайло.
В. 331. Панчишин Анна.
В. 334. Купчевич Евгенія, Купчевич Мирослав, Кушнір Мирослав.
В. 338. Бачинський Володимир.
В. 342. Бартко Марія.
В. 345. Кочан Іван, Панчишин Стефан.
В. 361. Левкович Франка, Лобур Марія.
В. 364. Бунт Василь.
В. 371. Дзюбата Анна, Олексів Анна.
В. 385. Федорців Емілія, Сопотюк Іван, Мельниковський Михайло.
В. 388. Криворука Андрій, Чабан Катерина, Паньків Андрій.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 25. Яворська Анна, Яворський Іван.
В. 206. Лемішка Володимир, Лемішка Мирослава.
Б. 217. Лиса Марія, Лиса Анна.
В. 296. Лобур Марія, Лобур Андрій.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 192. Кречковський Петро, Кречковська Анна, Кречковський Лев.
В. 361. Дуда Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 238. Мельничук Марія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком листопада 1934 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	9,228
В місяци листопаді 1934 р. принято нових	97
В місяци листопаді 1934 р. принято наново	59
В місяци листопаді 1934 р. принято з переступними листами	2
Разом	9,386
В місяци листопаді 1934 р. суспендовано	94
В місяци листопаді 1934 р. відійшли з переступ. листами	8
В місяци листопаді 1934 р. відійшли до старших членів У. Н. Союза	87
В місяци листопаді 1934 р. відійшли на безплатне продовження	4
В місяци листопаді 1934 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
Разом	194
З кінцем листопада 1934 р. в У. Н. С. було дітей членів	9,192

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	7,634
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,558
Разом	9,192
З кінцем листопада 1934 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,083

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинне пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Як повнолітні так і малолітні члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за міс. листопад 1934 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом цього місяця (грудня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цього не зроблять до кінця місяця грудня 1934 р., то в січні 1935 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о приняття), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, як повнолітні так і малолітні, котрі в міс. листопаді 1934 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істиуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци грудні 1934 р., бо на другий місяць, то є в січні 1935 р. стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття.

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 18. грудня 1934.

Д. Галичин, гол. рек. секр.

Господиня (до маляря): — Прошу вас, пане, я вже раз хочу знати, коли ви мені заплатите за хату?!

Маляр: Завтра, прошу пані.

Господиня: Завтра, завтра... вічно це „завтра", а чому не нині?

Маляр: Прошу пані, абож ви не знаєте, що я футурист?

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Протест Т-ва „Соборна Україна".

Т-во „Соборна Україна", що обєднує членів, яких батьки, сестри та брати розстріляні комуністичною владою, отсим стверджує, що

1) Терер на Україні триває від часу зруйнування комуністами Української Держави від 1919 р. аж до сьогодня.

2) Міліони в нічому невинних Українців полягли від ЧКА, ГПУ, себто від руки здеморалізованих морфіністів-катів, що звуть себе комуністами.

3) Вони заповнили всі тюрми, Соловки, та заслали на Сибір під маркою контрреволюціонерів, петлюрівців найбільш працездатних, з мозолями на руках, селян-Українців.

4) Комуністи зруйнували сільське господарство на Україні і своїми нібито новими методами комуністичного господарства, „Совхозами", „Колхозами" тільки продовжують обкрадати українське населення, що ограблене ними вже на грубі десятки міліярдів долярів.

5) Внаслідок систематичного виснажування краю там панує голод, якого Україна не знала за час свого тисячлітнього життя. Багата, родюча країна, що не так давно годувала Европу своїм хлібом, не має що їсти.

6) Нищенням природніх багацтв на Україні та лісів комуністи доведуть до того, що край переміниться за кілька років у пустиню.

7) Найбільшу руїну України спричинила комуністична партія, яка претендує на всесвітнє панування.

8) Руки т. зв. представників комуністичної влади, Літвінових, Трояновських, Толоконських і інших, обляті кровою невинних жертв Українців, і вони її ніколи не обмиють.

Підносячи протест проти нелюдських знущань зайд над Українською Нацією, закликаємо всіх Українців, а зокрема тих, що ще не зорганізовані, стати до зорганізованої боротьби за волю нашого народа.

Н. Нововірський, голова;
Ф. Стекло, секретар.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

НЮБУРИПОРТ, МАСС.

Збірка на боєву акцію на приватній гостині.

Наша українська еміґрація починає присвоювати собі звичаї нової прибраної країни на землі Вашингтона, а що найголовніше, то День Подяки як ми називаємо „Тенксґівінґ Дей". І в нас на Україні були такі свята; наші селяни робили празники в осени, ішли в церкву, молились Богу за добре жниво та за все, що дав їм Бог для їхнього життя, а притім не забували і бідних, яким справляли смачні обіди. Тепер на наших землях всі бідні, бо Ляхи й Москалі й Румуни все здерли з нашого нещасного селянства, що не має за що купити найпотрібніших середників до життя.

Тут наші Українці в День Подяки разом з Американцями роблять забави, на які запрошують знайомих та родину; така забава відбулась у громадян Івана й Марії Буцяк. Забава сама собою не була би важною, щоби аж писати про неї на сторінках ґазети, але там, де гості бавляться, а притім не забувають про революційну ціль, то така забава ріжниться від інших, і такий спосіб забави повинні всі наші громадяни приняти, як добрий примір для себе. Як би в нас таких забав було більше, а з кождої прийшло по кілька долярів на народню ціль, то це разом робило би великі суми.

Хоч буває, що ми вже починаємо з ріжних нагод жертвувати на добру ціль, але є ще багато таких люей, що дбають самі про себе, а решта світа нехай валиться.

Гром. Буцяк і його дружина ніколи не пропускають нагоди, щоби й самим пожертвувати та інших до жертви попросити, та крім того працюють завзято для добра свого нещасного народа. Тому, коли гості гарно забавились, пішла розмова про Рідний Край. Я, як гість, пояснив гостям нашу визвольну боротьбу, порівнюючи наших героїв теперішних із тими, що сотки літ тому, боролись і гинули за Україну під проводом нашого великого гетьмана Хмельницького, Мазепи і Дорошенка. Опісля гр. Буцяк попросив гостей, щоби при забаві в його домі зложили жертву на визвольну боротьбу, бо це для нього буде дуже приємно, що в його чеснім домі зложать для наших молодих героїв, які життя дають за волю Неньки-України. Це буде заохотою для тих, що останутся при життю, піти їхніми слідами, щоб довершити діло, започатковане нашими Січовими Стрільцями з 1914-тім році, довершити цю боротьбу, що іде ще до нині проти ворогів нашого народу

Ми націоналісти стрічаємо чужих займанців і ріжних своїх партійців, яким ближчий інтернаціоналізм, як свій народ. Прийде колись пімста за кривду, буде люта і страшна розправа, яка не омине і наших запроданців. По цій промові зложили жертву на боєвий фонд УВО: І. Буцяк, Н. Давискиба, Н. Заворотний, М. Веронко по $1; В. Захарчук, О. Буцяк по 50 ц. Разом $5. Цю суму переслано через Обєднання на призначену ціль.

Н. Давискиба.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. Дністер, від. 361, повідомляє всіх своїх членів, що останні збори в 1934 році відбудуться в суботу, 22. грудня, в годині 8-мій ввечір, в У. Н. Домі, 217 Іст 6-та вул. Обовязком є кождого члена явитись на ці збори і почути звіт уряду та вибрати уряд на 1935 рік. Члени мають ще нагоду сповнити свою задачу і привести нових членів до Тов. і У. Н. Союза. Напоминається членів вирівнати свої залеглости ще перед зборами, щоби оминути неприємности. Неприявний на цих зборах член підлягає карі після статута. — Ілія Гузар, голова; Яків Вайнер, рек. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. У. Н. Союза, від. 292, подає до відома усім своїм членам, що річні збори відбудуться 25-го грудня, то є на латинське Різдво, в годині 1-шій пополудні, в галі парохіяльній при Кліперт вул. На ці збори обовязаний кождий член прибути. Уряд здасть звіт з діяльности за цілий рік. По полагодженню біжучих справ буде вибір уряду на 1935 рік. Члени, котрі ще не взяли свого календаря, будуть могли взяти на цих зборах. Проситься членів, котрі ще не заплатили за тікети, щоби вже раз спромоглися і заплатили. Д. Запотічний, предс.; Олекса Старко, кас.; Петро Кізел, секр.

ЗІҐЛЕР, ІЛЛ. Відділ 377 повідомляє, що на річнім мітінгу вибрано уряд на 1935 рік як слідує: Яким Мигелич, предс.; Семен Гнатишак, кас.; Мих. Гр. Алексяк, рек. секр. Мітінги мають відбуватися в 3-ту неділю по першім у Мих. Алексяка, 6 Орчард вул. Слідуючий мітінг відбудеться 20. січня, в неділю, в годині 1:30 пополудні. Всіх членів проситься явитись і взяти свої календарі. — Мих. Гр. Алексяк, рек. секр.

СТЕЙПЛЕТОН, Н. Й. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211, повідомляє всіх своїх членів, що на річнім мітінгу 8-го грудня вибрано уряд на 1935 рік як слідує: Василь Наконечний, предс.; Василь Карпів, заст., Теодор Іваницький, кас.; Ст. Августин, заст.; Теодор Соколовський, секр.; Ст. Торбин, заст.; К. Наконечний і П. Рій, надз. хорих; Гр. Монастирський і П. Тіцький, контрольори; Дм. Окрепкий, господар майна; Дм. Каралюс, дверник. Слідуючий мітінг відбудеться 12-го січня, в годині 7.30 ввечір, в У. Н. Домі, 35 Варен вул. Обовязком є кождого члена прийти на цей мітінґ. — М. Кость, бувший секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. Звіт виборчої комісії Тов. Запорозька Січ, від. 206. Звіт подається з цеї причини, що збори Тов. тревали від 2-гої години до 8-мої ввечір і члени були перемучені та спішились до дому. Дня 16. грудня відбулись місячні збори і вибрано уряд на 1935 рік як слідує: Михайло Чагарин, предс.; Яким Шаравара, заст.; Іван Затонський, кас.; Олекса Колісник, заст.; Стефан Бардачевський, фін. секр.; Михайло Яцишин, заст.; Іван Паньків, рек. секр.; Пилип Стойко, Василь Бурак і Мартин Проборівський, контрольори; Василь Козак, Іван Кацюба, Йосиф Городиський і Ілія Стрик, опікуни хорих; Йосиф Кава кошовий; Михайло Карась і Андрій Сирота, хорунжі; Олекса Косюк, бібліотекар; С. Виспянський і Йосиф Ключевич, дверники; Онуфрій Червінський, Андрій Швець і Мартин Проборівський, мирові судді. — За виборчу комісію: Дмитро Ремінник, Петро Гук, Мартин Проборівський, Стефан Бардачевський, Дмитро Бойко.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Якийсь зарозумілий чоловік чванився, що знає аж чотири мови. На це сказав йому сатирик Рівароль (що жив у другій половині 18-го століття):

— Ах, так, то ви знаєте по чотири слова на одну дурницю!

Невдале родинне свято.

Батько: Таж я не мав нічого проти того, щоб Марійчині заручини відбулися в найтіснішому кружку, та я не уявляв собі того знову аж так, щоб навіть наречений не прийшов!

НЕЗАГНУЗДАНИЙ ТАРЗАН.

(148).

Внаслідок трагічних досвідів останніх місяців Індія стратила навсе притягаючу силу для Роджера Сесила. По цьому літі, такому повному пригод, він змінився й споважнів. Він був радий, що міг вернутись до Англії. За рік був уже студентом в університеті в Оксфорді.

Там він працював тяжко, пробуючи забути свою першу любов. Він покінчив університет з почестю. Він займався спортами та брав участь у веслярських змаганнях проти університету Кеймбридж. Потім шість місяців перебував на континенті Европи.

Він мав намір вступити до адвокатської канцелярії свого стрия в Лондоні. Одної весни, у прекрасну ніч, він проходжувався по терасі в Монте Карльо, прислухуючися циганській музиці.

Коли він так дивився ліниво на світла, що блимали по горбах Рівієри, його увагу звернула переходяча дівчина. За хвилю її темні очи і Роджер малощо не крикнув: „Патриція!"